

РЕШЕНИЕ

№ 8019

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9464** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, подадена чрез упълномощения представител юрк.А. Г., срещу решение от 14.09.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 1155/2022 г. на Софийски районен съд, 13-ти състав. С него е отменено наказателно постановление (НП) № Р-10-859/25.11.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на М. С. Д. в качеството му на представляващ „Фючърс Кепитал” АД (публично дружество по ЗППЦК) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20 000 лв. на основание чл.221, ал.5, предл. първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) за нарушение по чл.114, ал.1, т.1, предл. второ, б.,„а” от ЗППЦК. С касационната жалба се твърди, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореното наказателно постановление да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът - М. С. Д. в открито съдебно заседание чрез процесуалния си

представител адв. З. Х. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да потвърди обжалваното съдебно решение. Претендира разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Счита, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение Софийски районен съд е отменил НП № Р-10-859/25.11.2021 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на ответника М. С. Д. в качеството му на представляващ „Фючърс Кепитал” АД (публично дружество по ЗППЦК) на основание чл.221, ал.5, предл. първо от ЗППЦК за нарушение по чл.114, ал.1, т.1, предл. второ, б.,а” от същия закон е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20 000 лв.

За да постанови този резултат, от фактическа страна съдът е приел следното:

На проведено на 29.05.2019 г. заседание на съвета на директорите на „Фючърс Кепитал“ АД (публично дружество по ЗППЦК) било взето решение за провеждане на разговори и консултации с цел прехвърляне на вземанията на дружеството към „Интеркапитал пропърти дивелопмънт” А., като се договори цена на прехвърляне на вземанията не по-малко от 6 000 000 евро., за извършването на което бил овластен изпълнителният директор М. С. Д.. Сумата на активите на дружеството съгласно счетоводния баланс от отчета за първо тримесечие на 2019 г. била в размер на 10 773 000 лв. Сумата на активите на дружеството съгласно счетоводния баланс от одитирания ГФО за 2018 г. била в размер на 10 639 000 лв. На 04.07.2019 г. бил сключен договор за цесия между „Фючърс кепитал” АД като цедент и „В. банк” АГ като цесионер, с който били прехвърлени възмездно вземания на „Фючърс кепитал” АД към „Интеркапитал пропърти дивелопмънт” А.. Размерът на вземанията възлизал на сумата от 6 000 000 евро (11 734 980 лв.). Продажната цена на вземанията съгласно договора била 6 000 000 евро. На 04.07.2019 г. по сметка на „Фючърс кепитал” АД постъпила сумата от 6 000 000 евро от „В. банк” АГ. Подписът на договора за „Фючърс кепитал” АД бил положен от М. Д. в качеството му на изпълнителен директор и представляващ дружеството.

При извършена от КФН проверка било установено, че М. Д. не е бил овластен от общото събрание на акционерите на дружеството да сключва договор за цесия, с което бил нарушен ЗППЦК, съответно на нарушителя бил съставен и процесният АУАН.

При така установеното от фактическа страна, съдът е приел, че независимо, че процесният договор за цесия надхвърлял прага по чл.114, ал.1, т.1, б.,а” от ЗППЦК, същият попадал в изключението по чл.114, ал.10, т.1 от ЗППЦК, поради което М. С. Д. не осъществил състава на нарушението по чл.114, ал.1, т.1, б.,а” от ЗППЦК. За да обоснове този си извод съдът е приел, че спорната сделка е сключена при осъществяване на обичайната търговска дейност на дружеството по смисъла на чл.114, ал.10, т.1 от ЗППЦК. След като е анализирал съдържанието на разпоредбите на чл.114, ал.10, т.1 и чл.114, ал.11 от ЗППЦК и съдържащите се в тях понятия за „сделки, извършени при осъществяване на обичайната търговска дейност” и „обичайна търговска практика” съдът е направил извод, че процесният договор за цесия попадал в предмета на дейност на публичното дружество, като нямало причина

да се твърди, че тази цесия не е осъществена съобразно законовите изисквания и обичайната търговска практика за този вид сделки.

Обжалваното решение е правилно.

Съгласно чл.114, ал.1, т.1, б.,„а" от ЗППЦК лицата, които управляват и представляват публично дружество, включително лицата - представители на юридическо лице, което е член на управителен орган на публичното дружество, без да бъдат изрично овластени за това от общото събрание на публичното дружество, не могат да извършват сделки, в резултат на които дружеството придобива, прехвърля, получава или предоставя за ползване или като обезпечение под каквато и да е форма активи на обща стойност над една трета от по-ниската стойност на активите, съгласно последните два изготвени счетоводни баланса на дружеството, поне един от които е одитиран, и които са разкрити публично по реда на чл. 100т от ЗППЦК.

По делото е установено, че въз основа на сключения договор за цесия са прехвърлени активи на „Фючърс капитал" АД на стойност от 11 734 980 лв., която стойност надхвърля една трета от активите на дружеството в размер на 3 546 333 лв., представляваща 1/3 от активите съгласно ГФО за 2018 г.

В същото време обаче с разпоредбата на чл.114, ал.10 се предвиждат изключения от предвиденото в ал.1, т.1, б.,„а" на същия текст изискване за изрично овластяване за сключване на посочените в него сделки. Според чл.114, ал.10, т.1 от ЗППЦК разпоредбите на ал.1 и 3 не се прилагат при сключване на договори за банкови кредити и предоставяне на обезпечения по тях, както и при сделки, извършени при осъществяване на обичайната търговска дейност на дружеството; като изречение първо не се прилага при участие на заинтересовани лица в някоя от посочените сделки. Доколкото не се установява в процесната сделка да са участвали заинтересовани лица, в случая не е налице последното предложение от цитирания текст. При това правилно районният съд е възприел като основен въпросът дали договорът за цесия представлява обичайна търговска дейност на дружеството.

Разпоредба на чл.114, ал.11 от ЗППЦК дефинира обичайна търговска дейност по ал.10, т.1 като съвкупност от действия и сделки, извършвани от дружеството в рамките на предмета му на дейност и съобразно обичайната търговска практика, без сделките и действията, които произтичат от извънредни обстоятелства. Тук следва да се отчете, че цесията е общ институт на облигационното и търговското право. Тази сделка е обичаен механизъм за прехвърляне на вземането на кредитора към длъжника на трето лице и поради тази причина може да бъде отнесена към предмета на дейност на всеки търговец и в частност към предмета на дейност на публичното дружество „Фючърс капитал" АД. В този смисъл правилно районният съд е приел също, че въпросната цесия е извършена и съобразно обичайната търговска практика, доколкото последната представлява общ, идентичен, сходен начин на действие, който не се отнася до конкретен търговски субект, а има абстрактно значение, отнася се до всички търговски субекти. Процесният договор за цесия е сключен в съответствие със законовите изисквания и обичайната търговска практика за този вид сделки, поради което в случая е налице изключението по чл.114, ал.10, т.1 от ЗППЦК, което дерогира правилото по ал.1 на същия текст.

По изложените съображения решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в полза на ответника следва да бъдат присъдени поисканите своевременно по представен списък разноски за адвокатско възнаграждение за сумата

от 1356 лв., чийто размер и заплащане са доказани от представената по делото фактура. Направеното от касатора възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение съдът намира за неоснователно с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото и с оглед чл.7, ал.2, т.3 вр. чл.18, ал.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.09.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 1155/2022 г. на Софийски районен съд, 13-ти състав.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати на М. С. Д. с ЕГН [ЕГН] и с адрес: [населено място], [улица], вх.В, ет.2, ап.5 сумата от 1356 (хиляда триста петдесет и шест) лева разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.